

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202151
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318202151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, t. č. Y. B. B., o zaplatenie 5.625,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 26. novembra 2018, č. k. 14C/19/2018-87, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 26. 11. 2018, č. k. 14C/19/2018-87 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.625,70 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.3. Rozhodnutie vo veci samej právne posúdil podľa ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z., § 2 písm. d/, e/, 12 ods. 1 písm. a/, b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia vo veci samej poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17. 05. 2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 5.625,70 eura. Dôvodil tým, že dňa 13. 05. 2017 v čase o 9:40 hod. žalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. V. EČV: Z a spôsobil na ceste III/1595 v pravotočivej zákrute medzi obcami L. a Q. dopravnú nehodu, keď pri vjazde do pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismernej časti vozovky, kde v tom čase jazdilo motorové vozidlo zn. Škoda H. M.: E a následne došlo k zrážke medzi ľavou prednou a bočnou časťou vozidla zn. VW a ľavou bočnou časťou vozidla zn. V..

2.2. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodiča A. (pomliaždenie pleca vpravo, sternalnej oblasti a ľavého kolena) a spolujazdkyne Q. (pomliaždenie driekovokřížovej oblasti). Žalovaný bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,73 mg/l alkoholu v dychu a Trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 16.05.2017 sp. zn. OT 40/17 bol uznaný vinným za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

2.3. Z titulu uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV: Z (poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX) žalobca vyplatil poškodeným

- T. A. poistné plnenie v sume 4.439,70 eura za poškodené motorové vozidlo EČV: E T. A. bolestné v sume 912 eur a A. Q. bolestné v sume 274 eur.

2.4. V zmysle § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov si žalobca voči žalovanému uplatnil postih vo výške 5.625,70 eura (100% z vyplateného poistného plnenia) listom zo dňa 09. 10. 2017, avšak žalovaný na výzvu nereagoval, preto žalobcovi vznikli náklady v rozsahu súdneho poplatku.

3.1. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 29. 05. 2018, č. k. 14C/19/2018-35, proti ktorému podal včas odôvodnený odpor žalovaný a namietal, že síce bol Okresným súdom Levice trestným rozkazom uznaný vinným podľa § 289 ods. 3 sp. zn. OT 40/17 a bol mu uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne, avšak tento skutok nespáchal, a preto aj podal obnovu konania, ktorú však stiahol. Následne dodal, že ten, ktorý viedol jeho osobné auto, sa v F. priznal na polícii a má aj čestné prehlásenie od dotyčnej osoby, že dňa 13. 05. 2017 v čase o 9.40 hod. medzi obcami L. a Q. viedol osobné motorové vozidlo V. X. ŠPZ: Z teda on bol za tento skutok odsúdený nevinne. Z uvedených dôvodov sa odvolal proti platobnému rozkazu, a žiadal ho odložiť z dôvodu, že v tejto veci sa bude konať znovu.

3.2. Následne súd uznesením zo dňa 15. 08. 2018, č. k. 14C/19/2018-59 zrušil platobný rozkaz a uznesením zo dňa 15. 08. 2018, č. k. 14C/19/2018-61 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia sa písomne vyjadril k odporu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň súd poučil, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaného uznal Okresný súd Levice vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky trestným rozkazom OT 40/2017 zo dňa 16. 05. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 05. 2017. Voči predmetnému trestnému rozkazu mal žalovaný možnosť podať do 8 dní od doručenia odpor, čo však neurobil, preto v zmysle § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. V tejto súvislosti nemožno na námietky žalovaného prihliadať. Poukázal tiež na tlačivo Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného, ktoré vyplňali obaja poškodený p. A. a p. Q. a obaja označili ako vodiča vozidla, prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená (bod 9. tlačiva) žalovaného. S poukazom na uvedené považoval nárok za dostatočne preukázaný a zdôraznili, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pričom ani nebol držiteľom vodičského oprávnenia a spôsobil škodu na zdraví dvom ľuďom.

5.1. Súd uznesením zo dňa 27. 08. 2018, č. k. 14C/19/2018-71 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu, doručeného súdu dňa 23. 08. 2018, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň súd poučil, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

5.2. Žalovaný k termínu pojednávania uviedol, že táto vec bola už zastavená a to z dôvodu, že v odvolaní uviedol všetky skutočnosti. Čestné prehlásenie sa nachádza v spise pod spisovou značkou, ktorou bol odsúdený na 4 mesiace, spoločne s výpoveďou o skutočnom páchatelovi. Túto obnovu konania stiahol, nakoľko si vykonal celý trest a už to nechcel ďalej riešiť. Túto skutočnosť sa dozvedel skutočný páchatel v tejto veci, oboznámil ho s tým, že on podá obnovu konania, lebo bol odsúdený za skutok, ktorý nespáchal. Ak nebude postačovať čestné vyhlásenie, takýto dokument zabezpečí v nejakom časovom úseku, ako aj sa zúčastní pojednávania.

6.1. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie z hľadiska skutkového stavu zistil, že Uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresné riaditeľstvo PZ v Leviciach, Okresný dopravný inšpektorát, ČVS: ORP-42/DI-LV-2017 zo dňa 14. 05. 2017 bolo rozhodnuté podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku o stíhaní žalovaného ako obvineného.

6.2. V konaní vedenom pod sp. zn. OT 40/2017 Okresný súd Levice trestným rozkazom zo dňa 16. 05. 2017, č. k. OT/40/17 uznal žalovaného vinným, že dňa 13. 05. 2017 v čase o 9.40 hod. po ceste III/1595 medzi obcami L. a Q. viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. V. X. V. Z pričom v

dôsledku predchádzajúceho požitia väčšieho množstva alkoholu, ktorý sa u neho prejavil ako 0,73 miligramu etanolu na liter vydychnutého vzduchu zistený dychovou skúškou vykonanou o 11:34 hod. spôsobil dopravnú nehodu takým spôsobom, že pri vjazde do pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismeru, kde v tom čase jazdilo osobné motorové vozidlo zn. V. H., K.: E (správne malo byť E - chyba v písaní), ktoré viedol vodič T. A., následkom čoho došlo ku zrážke spomínaných vozidiel, spôsobil škodu T. A. na vozidle škodu vo výške 4.929 eur, pričom nie je držiteľom vodičského oprávnenia, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím z nedbanlivosti spôsobil väčšiu škodu na cudzom majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, § 36 písmena l/, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s prihladnutím na § 353 odsek 2 Trestného poriadku, na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okrem toho podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 roky.

7.1. Okrem toho z trestného spisu sp. zn. 0T/40/2017 vyplývalo, že obžaloba bola podaná dňa 15. 05. 2017 a zo zápisnice zo dňa 16. 05. 2017 vyplývalo, že žalovaný ako obvinený uviedol, že v celom rozsahu sa pridržiava svojej výpovede podanej pred príslušníkom OR PZ, ODI PZ Levice dňa 14. 05. 2017. Zdôraznil, že do zápisnice o výsluchu obvineného vypovedal sám, spontánne a dobrovoľne, nikým a ničím nebol k výsluchu nútený. Táto jeho výpoveď sa zakladá na pravde. Ku skutku uviedol, že sa stal tak, ako je tam uvedené. K obžalobe uviedol, že veľmi ľutuje, čo sa stalo. Priznal sa k tomu, čo urobil a vyjadril vedomosť, že nemal tak konať. Zároveň podpísal, že pred sudcom vypovedal bez psychického a fyzického nátlaku. Následne sa výslovne vzdal práva podať odpor proti trestnému rozkazu.

7.2. Uvedenému predchádzalo vyšetrovacie konanie, z ktorého vyplývalo, že trestné stíhanie bolo začaté dňa 13. 05. 2017 a žalovaný ako obvinený prevzal poučenie o právach podozrivej osoby. Následne dňa 13. 05. 2017 o 11:34 sa uskutočnil výsluch zadržaného - podozrivého, v spore žalovaného, kde žalovaný uznal, že urobil veľkú chybu. Okrem toho dňa 14. 05. 2017 o 11:30 bol žalovaný opätovne vypočutý, avšak ako obvinený, kde uviedol, že celé svoje konanie ľutuje, spätne ho to nesmierne mrzelo a hneval sa sám na seba. Bol si teda vedomý toho, že sa dňa 13. 05. 2017 dopustil prečinu, z ktorého bol obvinený. Skutkový stav následne potvrdili vo svojich výpovediach poškodený T. A. („...okamžite som smeroval k tomuto vozidlu a registroval som ako z vozidla vystúpil muž a vo vozidle bol sám. Tiež smeroval ku mne, pričom ja som ho volal. Následne som v uvedenom mužovi spoznal osobu J. A., ktorý bol vo výkone trestu v ÚVTOS I., kde pracujem ako príslušník I.“...) a tiež A. Q. („...Tento muž bol vo vozidle sám... Následne sa tento muž otočil, späť si sadol do vozidla a ušiel z miesta nehody na bielom vozidle smerom na obec Q.“...).

8. Žalobca ako poisťovateľ a žalovaný ako poistník uzatvorili poistenie vozidiel F. T., číslo návrhu XXXXXXXXXXXXX, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX dňa 02. 01. 2017, v rámci ktorého sa dohodli, že predmetom poistenia je vozidlo - rok výroby/1. evidencie 19. 10. 2007, EČ - nedodané, číslo osvedčenia o evidencii X VIN WV kategória vozidla M, značka V., obchodný názov, typ, variant, verzia X., zdvihový objem valcov 1.390, výkon motora 55, druh paliva BA, farba biela, najväčšia prípustná celková hmotnosť 1.400, počet miest na sedenie 5, prvé poistné vo výške 27,38 eura. Okrem toho bola stranami sporu podpísaná aj príloha k poistnej zmluve nazvaná povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v rámci ktorej bolo dohodnuté poistenie na dobu neurčitú, spôsob platenia bežné poistné, ďalšie poistné ePoukazom, iné údaje o poistníkovi - vodičské oprávnenie od 1991, poistenie Q., ročné poistné 131,15 eura, ročné poistné po zohľadnení bonusu 124,59 eura, splátky poistného štvrťročne, splátkové poistné 27,38 eura.

9. Z hlásenia škodovej udalosti poškodeného vyplývali údaje o poškodenom, ako aj základné údaje o škodovej udalosti (dátum vzniku 13. 05. 2017, čas vzniku 9.45, miesto vzniku Q. - L.), údaje o vozidle, ktoré bolo poškodené (E V. H. II. C.), údaje o vodičovi poškodeného vozidla, špecifické údaje o škodovej udalosti (škodová udalosť sa stala na ceste Q. - L., vodič oproti idúceho vozidla vybehol do môjho pruhu a poškodil celú ľavú stranu vozidla), údaje o poistníkovi (označený ako žalovaný), údaje o vodičovi vozidla, prevádzkou ktorého bola škoda spôsobená (meno a priezvisko - žalovaný), hlásenie bolo podpísané poškodeným dňa 15. 05. 2017, ako aj osobou preberajúcou hlásenie. Rovnako tak bolo predložené

hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného (škoda na zdraví), kde v bode 9 bol označený ako vodič žalovaný.

10. Podaním zo dňa 22. 05. 2017 žalobca poškodenému zaslal oznámenie o totálnej škode. Podaním zo dňa 04. 07. 2017 žalobca žalovanému zaslal oznámenie o platbe, v rámci ktorej uviedol, že z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uhradili nároky poškodeného vo výške 4.439,70 eura. Podaním zo dňa 04. 07. 2017 žalobca poškodenému zaslal oznámenie o poukázaní náhrady škody a to za poškodenie vozidla vo výške 4.439,70 eura. Uvedené bolo preukázané výpisom z účtu č. I. 16 spisu.

11.1. Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia poškodeného vyplývalo, že bodové ohodnotenie bolo vo výške 50, v dôsledku čoho podaním zo dňa 21. 08. 2017 žalobca žalovanému zaslal oznámenie o platbe, týkajúce sa nárokov poškodeného T. A. za bolestné vo výške 912 eur, ako aj podaním zo dňa 21. 08. 2017 žalobca poškodenému zaslal oznámenie o platbe, čo bolo preukázané výpisom z účtu č. I. 20 spisu.

11.2. Z lekárskeho posudku o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia poškodeného vyplývalo, že bodové ohodnotenie bolo vo výške 15, v dôsledku čoho podaním zo dňa 26. 09. 2017 žalobca žalovanému zaslal oznámenie o platbe, týkajúce sa nárokov poškodenej A. Q. za bolestné vo výške 274 eur, ako aj podaním zo dňa 26. 09. 2017 žalobca poškodenej zaslal oznámenie o platbe, čo bolo preukázané výpisom z účtu č. I. 24 spisu.

11.3. Podaním zo dňa 09. 10. 2017 žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu sumy vo výške 5.625,70 eura. Dôvodil tým, že vo vyššie uvedenej poistnej udalosti motorovým vozidlom žalovaný spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla a zraneniu. Z titulu uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalobcu bolo vyplatené poistné plnenie vo výške 5.625,70 eura. Podľa trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. OT 40/2017 sa žalovaný dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Nakoľko žalovaný porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. spôsobenie škody pod vplyvom návykovej látky, porušením predmetného ustanovenia im podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. vznikol nárok na postih voči žalovanému vo výške 100% vyplateného poistného plnenia. Uvedené podanie žalovaný prevzal dňa 27. 12. 2017. Pred podaním žaloby žalobca žalovaného urgoval dňa 18. 12. 2017.

12. Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 4Nt/41/2017 vyplývalo, že dňa 19. 05. 2017 podal žalovaný žiadosť o obnovu súdu, dôvodiac priznaním A. F.. Ohľadom obnovy konania súd konal na verejnom zasadnutí dňa 13. 11. 2017, kde bol vypočutý žalovaný (č. I. 22 spisu uviedol - „zastavil aj šofér z H., ktorý nám niečo kričal, ja už neviem čo a ja som potom znova nasadol do auta, ale už na zadné sedadlo a išli sme ďalej.“, ako A. F. (č. I. 26 - „ ja som hneď nezastavila, išli sme ďalej, ale videla som ako zastavilo motorové vozidlo, do ktorého som narazila a oni hneď vystúpili z auta. Videla som to, keď som zastavila ja asi po 200-300 metroch, že poškodené vozidlo stojí na kraji cesty. Ja som zostala sedieť v aute. Odsúdený vystúpil z vozidla cezo mňa. Znova nastúpil cezo mňa. Ja som len videla, že stoja pri tom vozidle dvaja ľudia.“ Po odročených dvoch verejných zasadnutiach sa následne ďalšie verejné zasadnutie uskutočnilo dňa 09. 04. 2018, kde bol vypočutý T. A. a uviedol:“... ja som strhol volant a vbehli sme do poľa. Toto motorové vozidlo, ktoré išlo oproti nám narazilo do nás do vodičovej strany a pri náraze som ja strhol volant do poľa, kde nás otočilo. ... Ja som vyskočil z druhej strany vozidla, nakoľko dvere na vodičovej strane boli poškodené a rozbehol som sa za pánom, ktorý vystúpil z motorového vozidla, ktoré do nás narazilo. Ja som v spätnom zrkadle videl, ako vodič motorového vozidla, ktoré do nás narazilo vystúpil z auta. Ja som sa rozbehol za ním ale vodič hneď nastúpil do vozidla a odišiel.... Vo vozidle bol sám, vystúpil z dverí na strane vodiča a taktiež s touto stranou motorového vozidla do neho aj nastúpil.... Ja som dobre videl do vozidla, nakoľko keď do mňa narazil, tak som sa potom rozbehol k tomuto motorovému vozidlu. Mohol som byť od neho asi 15-20 metrov a vo vozidle bol len sám odsúdený. Iné osoby tam neboli.“ Následne žalovaný v postavení odsúdeného svoj návrh na povolenie obnovy konania zobrať v celom rozsahu späť, netval na jeho ďalšom prejednaní ani na vypočutí svedkov, ktorí boli navrhnutí prokurátorom, preto súd rozhodol uznesením, že podľa § 396 odsek 8 Trestného poriadku berie na vedomie späťvzatie návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré podal odsúdený J. A., XX. XX. XXXX v I., trvale bytom A. č. XXX, t. č. Y. B. B. - A. v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp. zn. OT 40/2017.

13.1. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, spočívajúce vo výsluchu JUDr. H. a facebookovej stránky, súd s poukazom na vykonané dokazovanie zamietol, majúc pritom za to, že v zmysle § 193 CSP je viazaný tým, že bol spáchaný trestný čin a tiež tým, kto ho spáchal. Akékoľvek samostatné dokazovanie a zisťovanie páchatel'a skutku tak, ako to žiadal žalovaný, resp. jeho vyvinenie, keďže páchatel'a s poukazom na jemu blízku osobu uviesť nechcel, neprichádzalo v danom prípade do úvahy, o čom bol žalovaný poučený a bol odkázaný na opravné prostriedky v rámci trestného konania.

13.2. Mal za to, že navrhnuté dôkazy neboli predložené v rámci sudcovskej koncentrácie konania, uplatnenej v zmysle výzvy podľa § 167 ods. 4 CSP a na dotaz ohľadom ich oneskoreného navrhnutia žalovaný uviedol len to, že všetko má svoj čas, avšak žiadnym spôsobom uvedené nešpecifikoval, a pretože ani z dôvodu oneskoreného predloženia návrhov na doplnenie dokazovania, nebolo možné tieto dôkazy vykonať a za účelom ich vykonania odročiť pojednávanie, lebo by to bolo nehospodárne a priečiace sa účelu Civilného sporového poriadku.

14.1. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu dôvodná. V prvom rade sa zaoberal platnosťou zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a konštatoval medzi stranami nesporný fakt, že žalobca a žalovaný uzatvorili medzi sebou zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so začiatkom poistenia 02. 01. 2017. Uvedené žalovaný v priebehu konania nepopieral, preto súd túto skutočnosť považoval za nespornú. Rovnako tak medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalovaný uhradil prvé poistné a že poisteným motorovým vozidlom bola spôsobená škoda, ktorá bola zo strany žalobcu vyplatená poškodeným, či už ako škoda na vozidle, alebo ako škoda na zdraví.

14.2. Spor nastal ohľadom toho, že žalovaný tvrdil, že motorové vozidlo nešoféroval, teda nespôsobil dopravnú nehodu. V tomto ohľade poukázal na priznanie A. F., ako aj obnovu konania, v ktorej však súd zistil rozpory medzi výpoveďami žalovaného, ako aj A. F. a to v časti tvrdenia, že žalovaný po vystúpení z auta podľa žalovaného nastúpil na zadné sedadlo a A. F. tvrdila, že nastúpil cez ňu. Okrem toho poškodený A. potvrdil, že žalovaného videl ako nasadal na miesto šoféra a v motorovom vozidle bol sám. Rovnako tak súd zohľadnil tú skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní uviedol, že A. F. v aute nesedela, volant nedržala a skutok nespáchala, preto aj ich výpovede v rámci obnovy konania boli rovnaké. Bolo im totiž povedané, čo majú hovoriť. Následne žalovaný začal tvrdiť, že skutok spáchala jemu blízka osoba, ktorá ešte nikdy nebola vo väzení, preto skutok zobral na seba. Ohľadom späťvzatia návrhu na obnovu konania sa vyjadriť nechcel, avšak súd viazaný rozhodnutím podľa § 193 CSP ustálil, že v zmysle uvedeného ustanovenia je viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a tým, kto ho spáchal.

15.1. S poukazom na uvedené prvoinštančný súd ustálil, že v čase rozhodovania súdu bolo právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Levice zo dňa 16. 05. 2017, sp. zn. 0T 40/17, ktorým bol súd podľa § 193 CSP viazaný. Zohľadnil aj tú skutočnosť, že ako vlastník, resp. držiteľ motorového vozidla bol žalovaný zodpovedný za to, komu predmetné motorové vozidlo zveril a taktiež nesie zodpovednosť za škodu ním spôsobenú, ktorá bola hrazená z poistnej zmluvy uzatvorenej žalovaným ako poistníkom. Avšak uvedená skutočnosť zo strany žalovaného nebola preukázaná. V konaní vyšlo najavo aj nepravdivé tvrdenie žalovaného v odpore a taktiež v obnove konania, týkajúce sa skutočnosti, že motorové vozidlo viedla A. F.. Okrem toho súd prihliadol aj na riadny priebeh trestného konania, vedeného Okresným súdom Levice sp. zn. 0T 40/2017, v rámci ktorého konania žalovaný žiadnym spôsobom nepopieral spáchanie skutku, práve naopak ho ľutoval a práva podať odpor sa vzdal. Ďalšie tvrdenia žalovaného považoval za zavádzajúce a irelevantné s poukazom na predmet sporu. Čo sa týkalo facebookových údajov a výsluchu obhajkyne v trestnom konaní, uvedené súd nepovažoval za dôvodné, pretože uvedené skutočnosti bolo potrebné preukazovať v trestnom konaní a nie v konaní o regresnej náhrade žalobcu voči žalovanému.

15.2. V konaní bolo preukázané, že žalovaný viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia a spôsobil nehodu pod vplyvom alkoholu, za čo bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 16. 05. 2017, č. k. 0T 40/17, dokonca trest aj vykonal, preto žalobcovi vznikol regresný nárok v zmysle § 12 ods. 1 citovaného zákona na náhradu vyplateného poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za poistníka vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.

Z dokazovania nepochybne vyplynulo, ako ani stranami sporu nebolo spochybnené, že žalobca za žalovaného v zmysle poistenej zmluvy uhradil spolu sumu 5.625,70 eura (4.439,70 eura + 912 eur + 274 eur) a túto podaním zo dňa 09. 10. 2017, ako aj urgenciou zo dňa 18. 12. 2017, žiadal uhradiť od žalovaného, avšak bezúspešne. Súd hodnotiac tvrdenia žalovaného vo vzájomnej súvislosti, mal za to, že žalovaný nesprávne považoval zrušenie platobného rozkazu za zastavenie konania, ako aj nesprávne považoval konanie za skončené.

15.3. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobe v plnom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.625,70 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

16.1. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žalobca mal úspech v celom rozsahu.

16.2. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie dôvodiac tým, že na Okresný súd Levice podal dňa 17.12.2018 žiadosť o obnovu konania vo veci od sp. zn. OT 40/2017, pretože nie je majiteľom motorového vozidla EČV: Z majiteľom tohto vozidla je niekto iný a iba poisťka bola na jeho meno. Je pravdou, že bol odsúdený, ale tento trestný čin nespáchal, a preto znovu podal obnovu konania, aby dokázal svoju nevinu. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil do obnovy konania a potom určil vyplatiť škodu, ktorá bola spôsobená.

18.1. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu konštatujúc, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 14C/19/2018-87 zo dňa 26.11.2018, ktorý považuje za vecne správny a náležite odôvodnený. Skutočnosť, že žalovaný nebol majiteľom motorového vozidla EČV: Z. nie je relevantná. Žalovaný spôsobil motorovým vozidlom škodu, pričom bol poisťníkom a viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a bez predpísaného vodičského oprávnenia.

18.2. Žalovaného uznal Okresný súd Levice vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky trestným rozkazom Ot/40/2017 zo dňa 16.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2017. Súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní prihliadal aj na riadny priebeh trestného konania vedeného pred Okresným súdom Levice sp. zn. OT 40/2017, v rámci ktorého konania žalovaný žiadnym spôsobom nepopieral spáchanie skutku, práve naopak, oľutoval ho a práva podať odpor sa vzdal. S poukazom na uvedené súd hodnotil ďalšie tvrdenia žalovaného za zavádzajúce a irelevantné s poukazom na predmet sporu. V zmysle ust. § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. V čase rozhodovania súdu bolo právoplatné rozhodnutie OS LV sp. zn. OT 40/2017 zo dňa 16.05.2017 a súd preto rozhodol správne.

18.3. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

19. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že i keď bol odsúdený, nie je ochotný zaplatiť, pretože trestný čin nespáchal, nebol ani majiteľom auta, s ktorým bolo havarované, a preto po skončení obnovy konania nech si Allianz Slovenská poisťovňa žiada náhradu škody od majiteľa auta EČV: Z. alebo od toho, kto spáchal tento skutok a havaroval.

20. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22.1. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

22.2. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie zamerajúc sa na riadne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým zisteniam, následne aj vec správne posúdil po právnej stránke, keď žalobe žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5.625,70 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie vecnej správnosti uvádza ďalšie dôvody.

23. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

25. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

26. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného úkonu použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

28. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo. Súd prvej inštancie náležite vysvetlil, z akých dôvodov žalobe žalobcu vyhovel a odôvodnenie spĺňa kritériá podľa § 220 ods. 2 CSP.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu, skutkový záver prvoinštančného súdu zodpovedá výsledkom dokazovania, keďže tento súd k nemu dospel zákonným postupom uvedeným v § 191 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnosti žaloby.

30. V ustanovení § 12 citovaného zákona sa upravuje interný postih (regres) poisťovateľa, ktorý smeruje proti samotnému poisťovníkovi, resp. poistenému, za ktorého uhradil škodu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti. Prostredníctvom postihu sa prelamuje mechanické delenie škôd, ktoré vznikne v dôsledku vstupu poisťovateľa do odškodňovacieho vzťahu medzi poisteným škodcom a poškodeným, a v ktorom poisťovateľ vlastne vystupuje v podobnej pozícii ako samotný poistený škodca. Regres proti poisťovníkovi, resp. poistenému nemá charakter nároku na náhradu škody. Poisťovateľ si uplatňuje nárok na náhradu vyplatených súm priamo proti poistenému, resp. poisťovníkovi, lebo za neho nahradil škodu poškodenému.

31. Súd je viazaný iba výrokom (nie odôvodnením) napríklad trestného rozsudku. Z výroku o vine potom treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ho spáchal, je teda daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný dokonaný trestný čin, vždy neznamená len konštatovanie zavineného protiprávneho konania určitého páchatel'a, ale aj záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a o vzniku určitej ujmy, ktorú v prípade niektorých trestných činov predstavuje škoda na majetku, prípadne nemajetková ujma, ktorej odškodnenie právne predpisy pripúšťajú (napr. pri ublížení na zdraví), ako aj záver o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a uvedenou ujmom. Rozhodnutie o spáchaní trestného činu nemožno teda vždy stotožňovať len so záverom o protiprávnom konaní (R 22/1979).

32. Odvolací súd dodáva, že preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným nastolené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Námietky žalovaného vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred prvoinštančným súdom. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danej veci uviedol stanoviská procesných strán, vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, popísal dôkazy v konaní vykonané, tieto dôkazy vyhodnotil každý jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a prečo nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalovaného uvedené v podanom odvolaní preto nemohli v danej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku, ktorý bol vypracovaný v súlade s § 220 ods. 2 CSP a v podrobnostiach na ne odkazuje.

33. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil.

34.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34.2. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35.1. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a procesne úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

35.2. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).